

Instanța de fond a reținut că în cadrul controlului anticipat asupra sumelor sugative de TVA solicitate la rambursarea prin deconturile lunilor aprilie – iulie 2006, din care rezultă că în perioada verificată reclamanta, în vederea realizării obiectului său principal de activitate, s-a aprovizionat de la diverși furnizori cu bunuri materiale pe bază de facturi fiscale care au fost înregistrate direct în gestiunea de deșeuri feroase și gestiunea de deșeuri neferoase, s-a apreciat de către organele de inspecție fiscală că unitatea era obligată să aplice măsurile de simplificare conform dispozițiilor art. 160¹ din Legea nr. 571/2003 republicată și OMPEP nr. 507/2005 și să nu facă plata TVA către furnizori, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea „taxare inversă” în facturile fiscale să evidențieze TVA aferentă acestor achiziții în jurnalele de vânzări și de cumpărături concomitent și să o înscrie în decontul TVA atât ca TVA colectată cât și ca TVA deductibilă. Prin urmare, societatea nu a efectuat nici înregistrările contabile obligatorii specifice măsurilor de simplificare, conform pct. 65 ind. 1 din HG nr. 44/2004, neefectuând autolichidarea TVA înscrisă în facturile fiscale în cauză.

S-a dispus și efectuarea unui raport de expertiză contabilă, din care rezultă că, în perioada aprilie – iulie 2006, reclamanta a achiziționat bunuri în scopul revânzării acestora ca atare, fără a le supune vreunui proces sau operațiune de dezmembrare și că, dintr-un total de lei valoare achiziții, bunuri în valoare de lei au fost vândute fără a fi dezmembrate, modalitatea de plată fiind de regulă viramentele bancare.

S-a mai reținut din concluziile expertului că bunurile achiziționate – de regulă au fost stocate și ulterior au fost dezmembrate și vândute ca deșeuri, dacă nu au fost găsiți cumpărători pentru a fi achiziționate fără a se interveni asupra lor, iar în perioada aprilie – iulie 2006, au fost dezmembrate din stoc bunuri în valoare de lei care au fost valorificate ca deșeuri. Totodată, s-a precizat că reclamanta desfășoară activități multiple, între care numai o parte reprezintă comercializarea deșeurilor și că practic, încadrarea clară și definitivă la momentul achiziției a unui bun care poate face obiectul unei vânzări directe cât și obiectul dezmembrării, este practic imposibil de realizat.

Hotărârea instanței de fond a fost atacată cu recurs de către pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș care a solicitat modificarea în sensul respingerii acțiunii în contencios administrativ, motivând că soluția instanței este insuficient argumentată, deoarece instanța s-a prevalat doar de susținerile reclamantei, ignorând apărările fundamentale ale recurenteii pârâte.

Recurenta a redat textele legale de care se prevalează și anume art. 160¹ din Legea nr. 571/2003, pct. II. 1 din Decizia Comisiei fiscale centrale nr. 1 din 18 martie 2005, precum și Normele Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, aprobate prin HG nr. 44/2004, dorind să reliefeze faptul că, furnizorii și beneficiarii de deșeuri și resturi de metale feroase și neferoase, plătitori de TVA sunt obligați să aplice măsurile de simplificare iar în cazul în care furnizorul nu a menționat „taxare inversă” pe facturile emise, beneficiarul este obligat să nu facă plata TVA. În cazul neaplicării măsurilor de simplificare, beneficiarii de deșeuri sunt obligați de organele fiscale la stornarea TVA deductibilă prin contul de furnizori. S-a subliniat că obligația aplicării măsurilor de simplificare nu este limitată la cele achiziționate în scopul dezmembrării și valorificării iar dacă unitatea a urmărit sau nu la momentul achiziției deșeurilor scopul dezmembrării și al valorificării fragmentare a deșeurilor de materiale feroase și neferoase, nu este relevant.

S-a concluzionat că deținătorii de deșeuri reciclabile, persoane juridice, au predat deșeurile industriale reciclabile reclamantei intimată în calitate sa de agent economic specializat, autorizat pentru valorificarea deșeurilor industriale reciclabile, potrivit prevederilor art. 5 lit. c din OUG nr. 16/2001.

Reclamanta intimată S.C. SRL a formulat concluzii scrise, solicitând respingerea recursului.

Intimata a punctat că din nici un mijloc de probă administrat în cauză nu rezultă că achiziția produselor s-ar fi realizat în scopul dezmembrării și valorificării deșeurilor, raportul de expertiză a indicat în concret produse ce au fost achiziționate, depozitate și ulterior valorificate, fără a se interveni în vreun mod asupra lor, operațiunile efectuate nu au fost fictive deoarece contravaloarea a fost achitată integral prin intermediul băncilor, au fost achiziții de bunuri stocate între 27 și 106 zile, împrejurare care arată că scopul achiziției nu era acela al dezmembrării iar

procedura simplificată prevăzută de art. 160¹ din Legea nr. 571/2003 instituie o facilitate în beneficiul agentului economic.

Analizând hotărârea atacată prin prisma motivelor invocate, ținând cont și de incidența prevederilor art. 304¹ Cod procedură civilă, instanța constată că recursul este nefondat.

În primul rând, se reține că perioada supusă controlului fiscal a fost aprilie – iulie 2006, dată la care erau în vigoare prevederile art. 160¹ Cod fiscal, modificat până la data respectivă. Art. 160¹ era intitulat „Măsuri de simplificare” și potrivit alin. 1, atât furnizorii cât și beneficiarii bunurilor prevăzute la alin. 2, cele din prezentul litigiu se circumscriu la lit. „a”, au obligația să aplice măsurile de simplificare. Modalitatea efectivă de aplicare a măsurilor de simplificare era prevăzută la alin. 3, 4 și 5.

Ca urmare a aplicării acestei măsuri, furnizorii și beneficiarii bunurilor respective evidențiază TVA în jurnale de vânzări și cumpărări și o înscriu în decontul de TVA, atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă, fără a avea loc plăți efective între cele două unități în ceea ce privește TVA.

În cazul dedus judecății, este evident că nu s-a respectat procedura „măsurii simplificate” prevăzută de art. 160¹ din Legea nr. 571/2003 republicată dar, s-a făcut plata TVA. Din textul legal indicat rezultă obligativitatea aplicării măsurii simplificate dar, nu și faptul că, dacă nu s-a respectat măsura și a avut loc o plată efectivă TVA, acea plată nu se poate restitui. Este adevărat că în Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 84/2005 la pct. 65¹ alin. 12 se prevede că dacă nu au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute de lege, organele fiscale competente vor obliga beneficiarii la stornarea taxei deductibile și înregistrarea în decontul de TVA la finele perioadei fiscale în care controlul a fost finalizat, la rândurile de regularizare dar, în același alineat se precizează că, în situația în care beneficiarii sunt persoane impozabile mixte iar bunurile achiziționate sunt destinate realizării atât de operațiuni cu drept de deducere cât și fără drept de deducere, suma TVA deductibilă se va determina pe baza pro rata de la data efectuării achiziției bunurilor supuse taxării inverse și se va înscrie în rândul de regularizări din decont, care nu mai este afectată de aplicarea pro-rata din perioada curentă.

Nu se poate ignora însă faptul că, așa cum s-a reținut și în raportul de expertiză contabilă, societatea reclamantă are

obiecte de activitate multiple și desfășoară o activitate complexă care nu este axată exclusiv pe comercializarea de deșeuri, încadrare clară și definitivă în momentul achiziției bunurilor care pot face atât obiectul unei vânzări directe, cât și al unei dezmembrări, fiind practic imposibil de realizat. De asemenea, a rezultat și că, în perioada supusă controlului au fost dezmembrate bunuri din stoc și că bunurile achiziționate de regulă au fost stocate și ulterior dezmembrate și vândute ca deșeuri, în situația în care nu au fost vândute fără să se intervină asupra lor. În lucrarea sa, la răspunsul la obiectul 10, expertul a concluzionat că pentru bunurile aferente controlului, societatea reclamantă era obligată să aplice măsurile de simplificare prevăzute de art. 160¹ din Legea nr. 571/2003 și a luat în calcul taxarea inversă pentru cazurile în care a dezmembrat bunurile achiziționate în ziua achiziției. Astfel, expertul a transpus în practică, în cazul în speță, raportat la datele concrete evidențiate de actele contabile analizate, procedura de regularizare prevăzută de legiuitor în Normele de aplicare a Codului fiscal iar pentru restul sumelor achitate cu titlu de TVA, cuprinse la rambursare, nu există justificare legală din moment ce reclamanta a plătit furnizorilor săi TVA, neavând într-adevăr nici un motiv să nu aplice procedura simplificată a taxării inverse dacă, la momentul achiziției ar fi putut face o încadrare clară și definitivă, fiind evident avantajat la procedura respectivă.

Față de cele ce preced, văzând și prevederile art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă recursul va fi respins ca nefondat cu obligarea la plata cheltuielilor de judecată constând în onorariu de avocat, dovedită prin chitanța depusă la dosar.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:

Respinge recursul declarat de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE MUREȘ, cu sediul în Tg.-Mureș, str.Gheorghe Doja nr.1-3, jud.Mureș, împotriva sentinței nr. /13.02.2009 pronunțată în dosarul nr. , 102/2007 al Tribunalului Mureș.

Obligă recurenta să-i plătească intimatei suma de lei cheltuieli de judecată în recurs.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi 6 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTORI,

Ardeia Vinilă

GREFIER

Ardeia Vinilă

red. R.Micu
tehnored. BI/4ex
jud.fond:V.Vulpe
-20.10.2009-